

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 10 năm 2022

Số 626

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự vận hành chuyển từ đâu đến đâu?
- 2) Sự lưu thông có ngừng nghỉ hay không?
- 3) Lưu thông liên tục là sao?
- 4) Ở đời chuyện gì phải lo?
- 5) Trung tín có ích gì không?
- 6) Ở đời này chuyện gì phải làm?
- 7) Chuyện gì khó không thể làm được?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

<i>San Diego 13-01-2005 6:51AM</i> 1) Hỏi: Sự vận hành chuyển từ đâu đến đâu? Đáp: Thừa sự vận hành chuyển từ đầu chí chân. Kệ: Quân bình đời đạo tự phân hành Trí tuệ phân minh tiến rất nhanh Giải tỏa phiền ưu tự giác thanh Chung vui hợp tác quý hơn vàng.	<i>San Diego 14-01-2005 7:33PM</i> 2) Hỏi: Sự lưu thông có ngừng nghỉ hay không? Đáp: Thừa sự lưu thông liên tục. Kệ: Thực hành sẽ đạt tới nơi tịnh Tự cứu thân mình tự giác minh Uyển chuyển không ngừng rõ chuyển trình Thân tâm an lạc xây tâm thức.
<i>San Diego 15-01-2005 1:58AM</i> 3) Hỏi: Lưu thông liên tục là sao? Đáp: Thừa lưu thông liên tục là không ngừng nghỉ. Kệ: Không ngừng không nghỉ tự lưu thông Chuyển hóa thâm sâu rất nhiệm mầu Giải quyết không ngừng muôn sự sống Quy nguyên thiên giác tự lưu thông.	<i>San Diego 16-01-2005 2:45PM</i> 4) Hỏi: Ở đời chuyện gì phải lo? Đáp: Thừa ở đời cuộc sống phải lo. Kệ: Chuyện đời lặn đạn bởi chính mình Pháp giới khai thông chẳng tự thông Giải tỏa trực ô pháp giới thông Cảm minh đời đạo duyên tự trồng.
<i>San Diego 17-01-2005 2:55PM</i> 5) Hỏi: Trung tín có ích gì không? Đáp: Thừa trung tín rất hữu ích cho bản thân. Kệ: Trung tín là căn bản tự tu Càng tu càng tiến tự phân bù Quy nguyên chánh giác cứu thân tù Học hỏi không ngừng tự giác tu.	<i>San Diego 18-01-2005 3:08AM</i> 6) Hỏi: Ở đời này chuyện gì phải làm? Đáp: Thừa ở đời này chuyện ăn phải làm. Kệ: Ở đời này ăn uống phải lo làm Duyên nợ tình đời buộc phải tham Giải tỏa phiền ưu trong cuộc sống Thành tâm tu luyện chẳng còn mong.
<i>San Diego 19-01-2005 3:19PM</i> 7) Hỏi: Chuyện gì khó không thể làm được? Đáp: Thừa chuyện đội đá vá Trời rất khó làm. Kệ: Đội đá vá cửa Thiên môn khổ Lòng tham dục vọng vẫn chờ mong Quy nguyên đời đạo tự lòng vòng Chuyển biến vô cùng trong tiến hóa.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 22 (tiếp theo)

...

Cho nên, chúng ta phải tìm một phương thức rõ rệt. Cách thực hành hằng đêm của các bạn, phải thực hành bằng cách nào? Chơn thật, hành bằng cách nào? Soi Hồn bằng cách nào? Sau Soi Hồn, kết quả đạt được gì? Minh chứng nghiệm rõ rệt, nên nói ra. Rồi chúng ta Pháp Luân, trước kia chưa Pháp Luân thế nào, bây giờ Pháp Luân cảm thấy thế nào, cũng nói sự thật ra. Rồi Thiền Định, trước kia không ngồi lâu được, bây giờ ngồi được lâu. Cảm thấy tâm trí chúng ta được thay đổi một phần nào, cơ tạng chúng ta được thanh nhẹ bằng cách nào cũng đem ra trình bày. Anh chị em nghiên cứu lẫn nhau. Có người hành thì thấy như vậy, chúng ta đem ra bàn luận để xem xét. Mỗi nguyên căn khác nhau, mỗi cơ tạng khác nhau. Mỗi người thấy khác nhau, không giống nhau. Tại sao khác chỗ nào? Người tiền kiếp có tu và tu nhiều kiếp, hay là tu một kiếp, hay mới bắt đầu tiến hóa lên đây để tu theo cội Tiên bên trên thì nó thấy khác, mà người đã tu nhiều kiếp thấy khác.

Cho nên mỗi người đều khác nhau, mà sự phát triển nó khác nhau. Có người không phải tu nhiều năm, người ta tu một tháng cũng thấy được ánh sáng. Đó là họ đã tu nhiều năm rồi. Tiền kiếp họ đã tu, dày công. Bây giờ họ ngộ đạo, sửa một chút thì họ thấy. Cho nên mỗi người phải riêng biệt.

Tôi nói các bạn tu pháp này là pháp của bạn. Các bạn hành trì rồi các bạn sẽ thấy. Mỗi người một sự khác nhau, luôn luôn giữ tâm tư như vậy để hành triển. Bởi vì chúng ta đã qua được giới đó, thì chúng ta sẽ qua được giới này. Mỗi giới khác nhau, mà trong thâm tâm, chúng ta cứ giữ bình thản như vậy thì các bạn ngộ đạo mấy hồi. Đó là các bạn hành trong trật tự, tu trong trật tự thì nó không có lộn xộn. Còn chuyện các bạn chưa đạt, muốn cướp cái quyền của người khác sao được? Muốn giống người kia sao được? Mỗi người có trình độ khác nhau, cái kỳ công khác nhau và sự dừng tiến khác nhau.

Từ ngàn xưa để lại, Phật Thích Ca đã thành công, rồi người ta ca tụng Phật Thích Ca đủ thứ, nhưng mà rốt cuộc có ai giống Đức Phật Thích Ca không? Vì sự ca tụng quá trớn, nhưng mà con người rờ mó không tới. Còn đàng này, chúng ta không! Tôi đã nói rằng tu, trung tâm bộ đầu các bạn diễn rút. Bây giờ có nhiều người đã chứng minh có diễn rút rồi đó, mà phải có sự thật như vậy, rồi chúng ta hành triển. Chúng ta nhắm mắt thấy sáng thêm, lúc đó chúng ta nói thêm. Chứ còn ca tụng việc đó, rồi vẽ thêm, nói lung tung, nói cho dữ, rốt cuộc đâu có đạt được. Có người nào giống ông Thích Ca không? Vì họ vẽ cái tranh đó, ca tụng cái tranh đó, đem nói cái sáng suốt đó quá nhiều, mà nhân sinh làm không được rồi trở nên thôi chí.

Cho nên chúng ta ở đây không! Hành tới đâu, nói tới đó, trau dồi sửa đổi để tiến hóa. Rồi chúng ta sẽ thấy linh nghiệm của Vô Vi giáo huấn chúng ta bằng cách nào, đưa chúng ta đi từ bước một và đi tới sự sáng suốt trong thật sự, không có sự mờ ảo, hành trì để tiến. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc là ở chỗ đó.

Các bạn phải nghiên cứu trong thực hành, rồi đem lời lẽ chơn thật, bàn bạc chuyện tu hành. Không nên ca tụng quá trớn, rồi đâm ra thất vọng. Phải ở trong thực chất mà nói. Có một nói một, có hai nói hai, không nên nói quá trớn, rồi đâm ra sợ sệt. Bởi vì mình đã quyết tâm không gạt thiên hạ, tại sao lại nói bậy làm chi? Mình phải có cơ hội, có anh chị em đồng tu để bàn bạc. Chúng ta chấp nhận sự phê bình để nghiên cứu trong chu trình tiến hóa. Đó là chúng ta học thêm, mà học trong vững chắc, chứ không phải học trong lồi thoi, không phải học văn hoa của người này người kia, rồi không nói sự thật. Chúng ta phải nói sự thật của chúng ta, đã tự kiểm, tự tiến rõ rệt, như thế mới là chơn thật trong sự trao đổi. Chúng ta trao đổi lẫn nhau, giữa con người và con người và đối đãi lẫn nhau trong tình chơn thật

huynh đệ mới thực hiện tình thương và đạo đức được.

Cho nên các bạn không nên sợ mắc cỡ, không nên sợ buồn phiền. Bây giờ tôi phát tâm nói vậy, anh phê bình, chị phê bình, chứ tôi cũng nghe để tôi nghiên cứu rồi tôi tiến, vì tôi đang học. Một hành động nào cũng giáo dục cho tôi tiến hóa. Một cử động nào cũng đánh thức tâm hồn của tôi. Cho nên tôi rất quý bất cứ từ đâu đưa đến và lời nói ra đây là tôi ý thức rằng Đấng Cha Lành cho tôi sự sáng suốt để tôi nói, nhưng mà tôi chỉ sáng suốt tới đó thôi. Tôi cần sự sáng suốt nhiều hơn để cho tôi tự giác và tự tiến. Được vun bồi sự sáng suốt sẵn có cũng nhờ các bạn, nhờ những câu hỏi của người mới tu. Những sự thắc mắc của những người bước vào để nghiên cứu cùng với chúng tôi, thì chúng tôi mới học hỏi được. Chẳng ai hỏi, chẳng ai động tới tôi, làm sao tôi học được?

Các bạn nên cố gắng thực hiện những gì tôi nói. Tôi đã nói nhiều năm rồi nhưng mà tôi thấy nhiều người nói quá trớn và tôi cũng nhắc trong băng hằng tuần để mọi người tự hiểu, tự giác. Rồi trong lúc chúng ta thuyết pháp, cứ thả lỏng bộ đầu, luồng điện sẽ nói và sẽ chuyển cho chúng ta thấy, rồi chúng ta giữ đó học. Không nên nói ta đây là cao siêu hơn người khác. Đừng nói câu đó! Các bạn mà nói câu đó, tự nhiên các bạn tự phạt lấy các bạn liền, rồi thoái bộ. Các bạn phải từ từ, ôn tồn học tiến, hành trì tu giải, đem lời chơn thật ra khuyên giải mọi người thì các bạn tiến rất dễ dãi. Tôi dám bảo đảm một trăm phần trăm các bạn làm như vậy, thì các bạn sẽ tiến, không có gì khó khăn hết.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thông Báo Phát Hành Đặc San Vô Vi 2022 Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Khắp Năm Châu

Ban Biên Tập (BBT) Đặc **San Vô Vi (ĐSVV)** xin chân thành tri ân đến tất cả mọi đóng góp, phát tâm của bạn đạo trong chương trình phát hành Đặc San Vô Vi hằng năm.

Năm nay vì lý do ra thông báo tổ chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2022” hơi trễ, nên chương trình ấn tống và ra mắt **ĐSVV** hằng năm tại Đại Hội sẽ được thay thế bằng dạng online, như 2 năm đã qua.

BBT sẽ ra mắt bộ **ĐSVV Số 11** ở dạng ebook, online như một món ăn tinh thần, gói quà tâm linh gửi đến bạn đạo nhân dịp **Mừng Giáng Sinh Lần 99 của Đức Thầy**.

Điều kiện gửi bài về như sau:

1. Hạn chót gửi bài về cho BBT để có đủ thời gian chuẩn bị ấn loát là 30 tháng 11 năm 2022. Gửi bài về yovidacsan@gmail.com.
2. BBT sẽ tiếp tục nhận thêm những bài liên hệ đến **Tri Ân, Tưởng Niệm Đức Thầy**, những bài viết **Tình Thầy Tận Độ, Đại Hội, Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện**, và bài viết phát triển tu học của bản thân trong giai đoạn khó khăn thiên tai, dịch bệnh.
3. **Ngoài ra BTC sẽ có thêm trang hình ảnh kỷ niệm bạn đạo chụp chung cùng Đức Thầy.**
 - a. 1 tấm cho mỗi bạn đạo.
 - b. Kèm thêm chi tiết, ngày, tháng, năm, địa điểm và vài hàng kỷ niệm nếu có.

BBT hy vọng sẽ đón nhận được nhiều bài viết liên hệ đến chương trình tu tập cá nhân trong giai đoạn sàng sẩy hiện tại.

Để thuận tiện cho việc phát hành ĐSVV hằng năm được theo trật tự chung, Ban Biên Tập ĐSVV kính xin tất cả quý bạn đạo đóng góp bài vở, hình ảnh, tài liệu thực thi đúng theo đúng theo mục tiêu 7 điểm chỉ dạy của Đức Thầy như sau:

Mục Tiêu Của Đặc San Vô Vi

Cần cống hiến những bài vở như sau:

1. Xây dựng giải trí thanh nhẹ.
2. Trình bày trật tự sau khi dày công thực hiện pháp môn, thành đạt đến đâu diễn tả đến đó.
3. Tin tức liên hệ đến cộng đồng Vô Vi.
4. Không nhận những bài báo thiên cơ có thể xáo trộn đến điện năng tu học của bạn đạo.
5. Những bài vở hữu ích, như giúp đỡ gia tăng sự thanh tịnh đối phó với hoàn cảnh hiện tại.
6. Đóng góp sự chung vui hòa bình, giải thông đời đạo, hướng về thanh tịnh mà tiến.
7. Không được chỉ trích một ai, ngoài sự xây dựng tâm linh.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Ban Biên Tập cũng xin quý bạn đạo lưu ý đến những quy định chung trong công việc ấn hành ĐSVV hằng năm như sau:

1. Bài viết xin gửi về vovidaesan@gmail.com
2. Những bài gửi trễ sẽ được chuyển xét cho ĐSVV số kế tiếp.
3. Bài viết xin gửi ở dạng UniCode, phông chữ (*Times New Roman*).
4. Bài gửi không dài quá 5 trang đánh chữ.
5. BBT có quyền lưu giữ, sửa đổi lời văn, chánh tả để bài viết được dễ đọc và phù hợp với 7 mục tiêu chung như đã nêu trên.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Kính thư,
Ban Biên Tập ĐSVV

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 21 tháng 4 năm 1996
TÔI TU

Tôi tu muốn sửa tâm thân
Tôi tu tự tiến ân cần dựng xây
Tôi tu không muốn làm Thầy
Tôi tu phát triển vui vầy cảm giao
Tôi tu trí sáng thanh cao
Tôi tu giải tỏa muôn màu trước ô
Tôi tu phát triển Nam Mô
Tôi tu thức giác tự vô cảnh Trời
Tôi tu chơn lý phân lời
Tôi tu thấy rõ cuộc đời tạm thôi
Tôi tu kiên nhẫn chịu nhồi
Tôi tu phát triển từ hồi nơi tâm
Tôi tu hiểu lý diệu thâm
Tôi tu thanh tịnh âm thầm dựng xây
Tôi tu phát triển hằng ngày
Tôi tu hiểu được đổi thay thế tình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

80. CHUYỆN NGƯỜI THỢ DỆT BHIMASENA (Tiền Thân Bhimasena)

Trước người nói khoác lác...,

Câu chuyện này khi ở tại Kỳ viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo nói khoác lác. Tương truyền có Tỳ kheo thường tụ họp một số Tỳ kheo lại và nói như sau:

- Nay các Hiền giả, không có một thiện sanh nào bằng thiện sanh chúng tôi. Không có một dòng họ nào bằng dòng họ chúng tôi. Tôi được sanh trong đại gia đình vương tộc như vậy. Không có ai sánh bằng chúng tôi theo dòng họ tổ tiên. Không làm sao kể cho cùng tận vàng, bạc v.v... của chúng tôi. Các nô tỳ và người làm công của chúng tôi chỉ ăn cơm gạo thơm và thịt. Chúng mặc áo bằng vải Kasi. Chúng bôi son phấn Kasi. Riêng tôi, vì là người xuất gia, nên phải ăn những món ăn hèn mạt như vậy, phải mặc những thứ vải thô xấu như vậy.

Kẻ ấy thường đại ngôn như vậy, giữa các Tỳ kheo trưởng lão, trung niên, tân học, khoác lác lừa dối mọi người về thọ sanh v.v... Nhưng một Tỳ kheo khác, sau khi điều tra gia cảnh của Tỳ kheo ấy, nói cho các Tỳ kheo về sự đại ngôn của kẻ ấy. Các Tỳ kheo hội họp trong Chánh pháp đường, nói về việc đại ngôn của Tỳ kheo ấy như sau:

- Thưa các Hiền giả, Tỳ kheo này, sau khi xuất gia trong Giáo pháp đưa đến giải thoát, đã nói lời khoác lác và lừa dối. Bậc Đạo Sư đến và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, các ông ngồi họp ở đây bàn về vấn đề gì? Khi nghe vấn đề nêu trên, bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Tỳ kheo ấy nói lời khoác lác, mà thuở trước cũng đã nói lời khoác lác và lừa dối rồi. Nói xong bậc Đạo Sư kể lại câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra trong một gia đình Bà-la-môn phương Bắc, tại một làng của thị trấn. Khi đến tuổi trưởng thành, Bồ Tát học ba tập Vệ-đà và mười tám nghề với một giáo sư trứ danh ở Takkasila. Sau khi đạt được sự thuần thục trong tất cả học thuật, Bồ Tát được gọi là nhà Hiền trí Tiểu xạ thủ (Culla-Dhanuggaha-Pandita).

Rồi bỏ Takkasila, Bồ Tát đi đến nước Andhra để tìm kinh nghiệm hành nghề trong tất cả mọi thời. Trong Tiền thân này, Bồ Tát là một người lùn, nhỏ bé và hơi còm. Bồ Tát suy nghĩ: “Nếu ta đi đến một nhà vua nào, vua ấy sẽ nói: Với một thân hình lùn như ngươi, chúng ta sẽ làm gì? Vậy ta hãy tìm một người đàn ông đẹp trai, cao và to lớn, làm cái gốc, núp sau lưng của nó, để nuôi sống ta”. Nghĩ rồi, Bồ Tát đi tìm một người như vậy. Đi đến khu thợ dệt, thấy một người thợ dệt to lớn tên là Bhimasena (Lãnh tụ

đạo quân khủng khiếp). Sau khi thân mật chào đón, Bồ Tát hỏi kẻ ấy:

- Này bạn, bạn tên gì?
- Tôi tên là Bhimasena.
- Sao anh đẹp trai, đầy đủ sanh y, lại làm nghề hèn hạ này?
- Vì không có nghề nào khác có thể kiếm sống.
- Này bạn, chớ làm nghề này nữa, không có người nào bán cung giỏi như ta trong khắp xứ Diêm-phù-đề.

Nếu bạn cùng ta đi đến nhà vua nào, khi vua ấy lắc đầu nói với ta: Một người lùn như vậy, chúng tôi sẽ làm gì được?, thì bạn hãy nói: Tôi biết bắn cung! Nhà vua sẽ trả tiền lương cho bạn và luôn luôn dùng bạn trong nghề của bạn. Ta sẽ làm việc thế chỗ bạn và ta sẽ sống núp bóng sau lưng của bạn.

(còn tiếp)

